

крѣпикѣ градове, и рече да ги покори на себе си.

(2) И като видѣ Езекия че Сennaхиримъ дойде, и намѣреннѣто му бѣ да ратува противъ Иерусалимъ, (3) съвѣтѣ се съ князевѣтѣ си и съ силнитѣ си да затикне водитѣ на источницитѣ които сѣ вѣнѣ отъ градѣтѣ; и помогнаха му. (4) И стѣрахъ се много людие та затикнаха всѣхитѣ источници и потокѣтѣ който тече прѣзъ срѣдъ земята, защото казваха: Ассирийскитѣ царие като дойдатъ, защо да намѣратъ много вода? (5) И укрѣпи се Езекия и си съгради пакъ всѣхитата стѣна която бѣ разсипана, и възвиси стѣпловѣтѣ и друга стѣна извънъ, и поправи Милло на Давидовѣтѣ градъ, и направи много копия и щитове. (6) И тури войводи надъ людиеѣтѣ, и събра ги при себе си въ стѣната на градската порта, и говори споредъ сърдцето нѣмъ и рече: (7) Обадѣте крѣпки и мажественни, не бойте се нито да се устрашите отъ лицето на Ассирийскитѣ царь и отъ лицето на всѣхото множество което е съ него; защото ꙗко мнозина сѣ съ насъ нежели съ него. (8) Съ него сѣ ꙗзъхитѣ мишици; ꙗко съ насъ е Господь Богъ нашъ за да ни помогне и да се бие въ боеветѣ ни. И укрѣпиха се людиеѣтѣ отъ думитѣ на Езекия Юдинѣтѣ царь.

(9) Слѣдъ това проводи Сennaхиримъ Ассирийскитѣ царь рабѣтѣ си въ Иерусалимъ, (а той, като имаше съ себе си всѣхитѣ си началници, обсаждаше Лахисъ,) до Езекия Юдинѣтѣ царь и до всѣхитѣ Юда който бѣ въ Иерусалимъ, и рече: (10) Така говори Сennaхиримъ Ассирийскитѣ царь: На що се надѣте та сѣдите обсадени въ Иерусалимъ? (11) Не прѣлъщава ли ви Езекия за да ви прѣдаде на смъртъ отъ гладъ и отъ жажда като казва: Господь Богъ нашъ ще ви освободи отъ рѣката на Ассирийскитѣ царь? (12) Не е ли този Езекия който махна високитѣ му мѣста и оларитѣ му, и говори на Юда и на Иерусалимъ и каза: Прѣдъ единъ само оларъ ще се кланяте, и върху него ще

кадите? (13) Не знаете ли що сторихъ азъ и отпѣхъ ми на всѣхитѣ людие на земитѣ? ꙗкомохъ ли боговетѣ на народитѣ на тѣзи земи да избавятъ земята си отъ рѣката ми? (14) Кой отъ всѣхитѣ богове на онѣзи народи които отпѣхъ ми истрѣбихъ е могълъ да избави людиеѣтѣ си отъ рѣката ми, та да може ꙗко вашей Богъ да ви избави отъ рѣката ми? (15) Сега прочее да ви помами Езекия, и ꙗко ви не прѣлъщава така, и не вѣрвайте го; защото никакой богъ на никакой народъ или царство не можа да избави людиеѣтѣ си отъ рѣката ми и отъ рѣката на отпѣхъ ми, — та вашей ли Богъ ще може да ви избави отъ рѣката ми? (16) И още повече говорихъ рабѣтѣ му противъ Господа Бога и противъ рабѣтѣ му Езекия.

(17) И писа писма за да укори Господа Бога Израилева, и да говори противъ него и да каже: ꙗкомо боговетѣ на народитѣ на тѣзи земи не избавихъ своитѣ людие отъ рѣката ми, така и Езекинѣтѣ Богъ вѣма да избави людиеѣтѣ си отъ рѣката ми. (18) Тогазъ извикаха на Юдейскитѣ съ голѣмъ гласъ къмъ Иерусалимскитѣ людие ꙗкомо бѣхъ по стѣната, за да ги устрашатъ и да ги смутятъ, та да прѣзематъ градѣтѣ; (19) и говорихъ противъ Бога Иерусалимската както противъ боговетѣ на народитѣ на земята която сѣ ꙗзъха на челоуѣчески рабѣ.

(20) И ꙗко това се помоли Езекия царѣтѣ и Исаия пророкъ, Амосовѣтѣ синъ, и викнаха къмъ небето. (21) И проводи Господь ангела, който погуби всѣхитѣ сили съ крѣпостъ, и князевѣтѣ, и войводитѣ въ станѣтѣ на Ассирийскитѣ царь. И върна се съ посрамено лице въ земята си. И когато вѣнѣ въ домѣтъ на бога си, тѣзи го бѣхъ извазали изъ утробата му убиха го тамъ съ ножъ. (22) Така избави Господь Езекия и Иерусалимскитѣ жители отъ рѣката на Сennaхирима Ассирийскитѣ царь, и отъ рѣката на всѣхитѣ, и утвърди ги отъ всякъдъ. (23) И ꙗко мнозина донесоха дарове Господу въ Иерусалимъ, и многоплѣтни пѣща на Езекия Юдинѣтѣ

б Пса. 22; 9, 10.

в Гл. 25; 23.

г 2 Цар. 5; 9.

д 3 Цар. 9; 24.

е Втор. 31; 6.

ж Гл. 20; 15.

з 4 Цар. 6; 16.

з Иер. 17; 5.

1 Иовш. 4; 4.

и Гл. 13; 12.

и Рим. 8; 31.

і 4 Цар. 18; 17.

к 4 Цар. 18; 19.

л 4 Цар. 18; 30.

м 4 Цар. 18; 22.

н 4 Цар. 18; 33—35.

о 4 Цар. 18; 29.

п 4 Цар. 19; 9.

р 4 Цар. 19; 12.

с 4 Цар. 18; 28.

т 4 Цар. 18; 26—28.

у 4 Цар. 19; 18.

ф 4 Цар. 19; 15.

х 4 Цар. 19; 24.

и 4 Цар. 19; 35, и др.

ѣ Гл. 17; 5.